

vi den ubestridelige og store Fordel for Natursmørret, at det vil sikkes imod, hvad jeg kalder den ureelle Konkurrence. Det vil ikke længer ske, hvad der nu vedblivende finder Sted i saa stort Omfang, nemlig at Folk spise Kunstsmør uden at vide, hvad det er. Dette finder nemlig Sted i et Omfang, som jeg tror, er langt over, hvad de Fleste tænke sig. I det daglige Liv finder der et storartet Bedrageri Sted i saa Henseende. Ved dette Bedrageri tænker jeg just ikke paa, at Folk sælge Kunstsmør og udgive det for Natursmør, men jeg sigter dermed navnlig til et saadant Bedrageri, hvor en Sige, saaledes som det ogsaa blev berørt igaar, kjober Kunstsmør og fortæller sit Hærfab, at det er Natursmør, eller hvor en Kone i et halvt eller helt Aar eller maaske længere bespiser sin Husstand med Kunstsmør uden at sige, hvad det er, skjøndt man maaske vilde betænke sig derfor, hvis man vidste det; Jeg sigter ogsaa til Hoteller, Restaurationer, Sernbæstioner etc., hvor man i meget stort Omfang narrer Folk dermed. Man kan sige, at naar nu Kunstsmørret er et virkelig godt og nærende Stof, hvorfor skal man saa være bange for det, hvilken Ulykke vil der saa være deri, selv om det bliver narret i Folk. Dertil vil jeg svare med den ærede Jnderigsminister, at jeg ikke kan se Fordelen for Forbrugerne ved, at de ikke kunne se, hvad de faae. Det er det store Maal, der skal stræbes hen til med Hensyn til Næringsmidlerne, at vi vide, hvad vi faae, at alle irrelle Ting udelukkes, at al Forsalfkning, al Gaaen i Blinde med Hensyn til Næringsmidlerne udelukkes, kort sagt, at vi vide, hvad vi faae. Jeg vil sige, at der dog er Forskiel mellem Kunstsmør og Natursmør med Hensyn til Kvalitet, det er ikke alene med Hensyn til dets Smag, dets Udseende, dets Lugt o. s. v., og det synes mig, at man noget for let er gaaet hen over dette Punkt under Forhandlingerne. Kunstsmørfjender, som Dr. Wollny og Kunstsmørvenner som Steenbuch, ere jo enige om, at der er 7 pCt. let fordøielige Stoffer i Natursmør, som ikke findes i Kunstsmør. Skjøndt jeg nu tror, at der fra Kunstsmørrets Fienders Side er drebet ikke saa liden Humbug med dette Fedt af Kolerajvin og andre forfærdelige Bestanddele, som skulde være i Kunstsmørret, og skjøndt jeg er vis paa, at det Naamateriale, hvorfra det laves, som oftest er sundt og godt, maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at man virkelig ikke har nogen Garanti derfor. Det Talg, der anvendes, indkjøbes jo i smaa Partier i Amerika og andetsteds, uden at man har nogen Garanti for dets Sundhed, idet der i mange Tilfælde ikke er noget

Tilshyn med Slagtningen. Jeg vil nu spørge, om man ikke i et Land som Danmark der har et ganske godt Ny for sit veterinaere Tilshyn — som jeg haaber med Tiden vil blive endnu bedre — og naar vi i bestandig stigende Grad blive sikrede mod, at Husdyrene have smittebærende Sygdomme, bør, naar der ikke er større Garanti, end der er, frygte for lettere at faae overført Smitte gennem det ukontrollerede Dretalg end gennem Natursmør? Det er jo ogsaa bekjendt — jeg kjender personlig flere Exemppler derpaa — at Folk med en mindre god Jorddielse ikke kunne taale Kunstsmørret, medens de derimod meget vel kunne taale Natursmørret. Det er jo ikke ganske den samme Vare, vi faae, og det har dog Interesse for Forbrugerne at faae at vide, hvad de faae. Hvad Udførselen angaar, behøver jeg ikke at sige mange Ord paa, at al den megen Tale, som der føres i England, hver Gang der er nogen Feil ved det danske Smør, al den Tale om, at det er iblandet med Kunstsmør, eller at det er Kunstsmør, at den vil formindstes, naar der er et bestemt, tydeligt Skjelnemærke mellem Kunstsmør og Natursmør, og man veed, at der ikke kan komme Kunstsmør derover der ligner Natursmør. Jeg kommer saa til Spørgsmaalet om Konsumenternes Forhold til Farveparagrafen. Man har sagt, at det vil være en ganske ubillig Ting lige overfor Konsumenterne at tvinge dem til at spise noget saa Uappetitligt som Kunstsmør, der har en anden Farve end Natursmør, men Alle, der vare til Stede ved Landhøvsfiskolens Forevisning af usarvet Kunstsmør, ville jo vide, at der slet ikke var noget Uappetitligt derved; tværtimod, det var en meget smuk og læcker Farve, det havde, og jeg skulde for min egen Person aldrig ønske at komme til at spise nogen Vare, som havde et nettere og mere appetitligt Udseende end dette. Desuden faae vi ogsaa samme Sted, hvor overordentlig let en Farvning foregaar, og at det var meget lettere at foretage denne end saa mange andre Processer, der foregaa i vore Kjøkkenner. Dertil kommer, at vi lige overfor den imaginære Fordel, der er for Folk ved at have denne skuffende Lighed mellem Natursmør og Kunstsmør, saa de ikke vide, hvad de faae, kan byde dem en reel Fordel ved at indføre Farvebestemmelsen, nemlig om at Kunstsmørret ganske sikkert bliver billigere. Derom er der ikke Tvivl efter de Oplysninger, der ere fremkomne under den tilsvarende Lovs Behandling i Tyskland og efter hollandske og engelske Oplysninger, at Kunstsmørret ingenlunde er en forholdsvis billig Vare.